

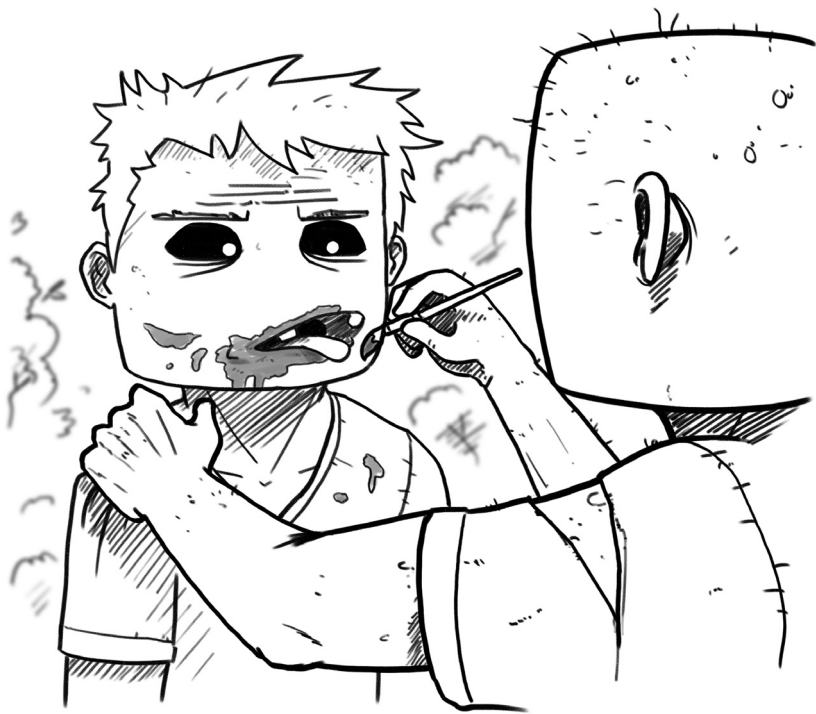
DEN 2

MUSÍM NAJÍT NĚJAKÝ ZPŮSOB, JAK NAUČIT ZOMBIE SPOLUPRACOVAT.

Představte si všechny mozky, které bychom mohli mít, kdybychom si promysleli plán útoku, místo abychom bloudili po Minecraftii a doufali, že narazíme na něco k snědku.

Dnes mě napadlo, že bychom se mohli převléct za vesničany a přelvápit je. Řekl jsem si, že nikdy neuhodnou, že jsme zombie, minimálně než si budeme pochutnávat na jejich šťavnatých mozcích.

*Už jste někdy zkoušeli
nalíčit zombii?*

Je to těžší, než si vůbec dohlážete představit. Nevydrží stát na místě delší dobu. Pořád se lymácejí ze strany na stranu, takže když jsem se jim pokusil nabarvit obličej na hnědorůžovou, nepřestaly se hýbat a pomatklal jsem je všude. Navíc je zbytečné pokoušet se o malování jejich pusy: začnou vám barvu hned jíst.

Když jsem své dílo dokončil, vypadal ještě podivněji než obvykle. Nikdy by si je nikdo nespletl s vesničany. Ale dělal jsem, co jsem mohl, s materiálem, který jsem měl k dispozici.

„VÝBORNĚ! Jdeme do vesnice. Nezapomeňte: nedělejte zvuky, nevrčte a zluste chodit jako lidé. Musíme je přelvápit, pokud si chceme dát jejich mozky k večeři.“

Když jsme se vydali k vesnici, chtěl jsem je povzbudit zpěvem:

„Zdá se, že zombie...“

„GRRRRRR.“

„Jsou živější než mrtvé...“

„GRRRRRR.“

„Zdá se, že zombie...“

„GRRRRRR.“

„Mají raději mozek než zlato...“

„Teď potichu. Vesnice je přímo před námi, tak ať nás neslyší.“

„GRRRRRR.“

Marně jsem zhoušel je umlčet, pořád dělaly nějaké zvuky. Moment přelivapení byl nenávratně pryč.

Nildo nebyl na dohled. Všichni se schovali do bezpečí svých domů. Museli nás slyšet na kilometry daleko.

„Vylezte! Jsme cestovatelé z daleka a hledáme bezpečné útočiště na noc.“

Snažil jsem se pořádně artikulovat, ale je těžké mluvit správně, když jste nemrtvý. Mohl jsem se mýlit, ale rozhodně jsem vypadal spíš jako zombie, která bručí, než mluvící člověk.

Šel jsem k nejbližším dveřím a zaklepal jsem. Snažil jsem se u toho vypadat jako vystrašený člověk, který hledá útočiště, ale nikdo se neozýval. Zdálo se mi, že jsem někoho viděl louhat z oliva, tak jsem se co nejlépe usmál, ale moje zuby jsou teď trochu špičaté. Nejspíš bych udělal lépe, kdybych se držel dál.

**NAKONEC JSEM SE ROZHODL
ODEJÍT. MŮJ PLÁN DNES
VŮBEC NEVYŠEL.**

**DNES VEČER ŽÁDNÝ
MOZEK NEBUDE.**

